

3. Конакбаев К.К. О мнимых точках пересечения прямой с коникой //Кибернетика графики и прикладная геометрия поверхностей. Труды института № 205. – М.: МАИ, 1970. – С. 33-42.
4. Конакбаев К.К. Конструирование обводов из дуг универсальных циркулярных кривых посредством кремоновых инволюций. Автореферат диссертации на соискание ученой степени кандидата технических наук. – М.: МТИПП, 1972. – 22 с.

ӘЛ-МАШАНИ ЖӘНЕ ҚОЛДАНБАЛЫ ГЕОМЕТРИЯ

Жанзақ Мұхитұлы ЕСМҰХАН

техника ғылымдарының докторы, профессор

Қ.И. Сатбаев атындағы Қазақ ұлттық техникалық университеті

Сабира Құсановна ҚАЖҒАЛИЕВА

техника ғылымдарының кандидаты, доцент

Қ.И. Сатбаев атындағы Қазақ ұлттық техникалық университеті

Жиырмасыншы ғасырдың 70-ші жылдары Кеңес Үкіметі ғалымдарының біразы қолданбалы (сызба) геометрия бойынша ғылыми атақ беруге болмайды, өйткені ғылымның ондай саласы жоқ деп оны жоғары аттестациялаудан өтетін мамандықтар тізімнен сыздырып тастады. Олар шет елдерде сызба геометриямен еш адам шүғылданбайды деп сендіріп, осы сала мамандарынан екі сұраққа жауап берулерін талап етеді. Сол екі сұрақтың біреуі: қолданбалы геометрия білімінің математикалық саласына жата ма, әлде техникалық білім ба? Егер ол математиканың бір бөлігі болса, онда неге техникалық ғылымдар бойынша ғылыми атақ беріледі? Бұл сұраққа белгілі геометр, академик Н.Ф. Четверухин толық жауап беріп, сызба геометрияның математикалық ғылым екенін дәлелдеп берген болатын. Екінші сұрақтары: аналитикалық, проективтік, дифференциалдық, алгебралық геометриялардың, қала берді топологияның нені зерттейтінін білеміз, ал қолданбалы геометрия нені зерттейді? Бұл сұраққа жауап таба алмай қиналып жүрген кезен еді. Осы мәселе жөнінде біз де ойланып, Ақжан Жақсыбекұлының пікірін білуді жөн көрдік. Бұл А.Ж. Әл-Машанидың Кеңестер

Одағына ғана емес, алыс шет елдерге де белгілі болған шағы еді. Ол кісінің негізгі ғылыми нәтижелері геология мен тау-кен ісі бойынша болғанмен, шын мәнісінде Ақжан Жақсыбекұлының қоғамдық, педагогикалық, шығармашылық ғылымдарының білгірі және іргелі ғылымдардан да енбектер жазып жүрген энциклопедист ғұлама екенін білетінбіз. Әсіреле, ұлы бабамыз әлемдік екінші ұстаз атанған әл-Фарабидің енбектерін терең зерттеп, оны туган жері мен еліне қайтарып, әлемге мойындану жолында аянбай енбек етіп жүргенінен де хабардар едік.

Жұмысының көптігіне, уақыттың жоқтығына қарамай бізді қабылдап, бұйымтайымызды сұрады. Асықпай бізді тыңдап, мәселеге толық қанықканнан кейін былай деді:

- Эрине қолданбалы геометрияны жоққа шығару үлкен қателік. Ол ертеден келе жатқан іргелі ғылым ғой, басқа ғылымдар осы геометриядан тараған жоқ па? Сіздер әл-Фарабидің енбектерімен таныс емес сияқтысыздар. Әл-Фараби геометрияны барлық ғылымдардың күретамыры деп қарастырып, онсыз қисынды ойлаудың өзі мүмкін емес деп білген. Оның «Евклидтің бірінші және бесінші кітап кіріспелеріндегі киындықтарға түсініктеме» деп аталатын еңбегін М.Ф. Бокштейн орыс тіліне аударған. Осы еңбегінің өзінен үлкен пәлсапалық, педагогикалық және әдімestелік тәлім-тәрбие алып, көп нәрсені үйренуге болады. Мысалы Евклид алдымен нұктеге, одан кейін сзыыққа (түзуге) және сонында бетке (жазықтыққа) анықтама береді, ал оған окушылардың бірден түсініп кетуі екіталай. Өйткені нұкте ұғымы абстракциялаудың нәтижесінде алынған ұғым. Өмірде ұзындығы, ауданы немесе көлемі жоқ нәрсе болмайды. Сондықтан алдымен дene ұғымына, оның анықтамасына келісіп алған дұрыс. Дене деп пішіні бар кез келген нәрсені айтуға болады. Мысалы: тас, ағаш және т.б. табиғи денелер, ал кірпіш, доп, карындаш және т.б. жасанды денелер. Денелер бетпен, ал беттер сзыықтармен шектеледі. Сзыықтың ұшын нұкте деп қарастыруға болады. Геометрияны осылайша пайымдау түсініктірек болатынына әл-Фараби арнайы мән береді [1]. Сіздердің араб тілін білмейтіндерінің өкінішті-ак. Арабша сауаттарынызды ашып, хат тани білуге міндеттісіздер. Абунасыр әл-Фарабидің басқа енбектері орыс тіліне аударылып жатыр, жақында баспадан шығып қалар. Мен өзімнің қолжазбаларымды берейін (осы Ақаңың қолжазбалары негізінде әл-Фарабидің «Математикалық трактаттары» орыс тілінде

жарық көрді [2]). Сұрақтарыңа нақты жауап осы әл-Фарабидің математикалық еңбектерінен табылыш қалар. Сол бабаларыңыздың жазғандарымен танысыңыздар. Содан кейін тағы әнгімелесеміз, - деп еді.

Ақаңның колжазбалары бойынша әл-Фарабидің «Математикалық трактаттарымен» танысқанда «ақ түйенің қарыны жарылды, іздеңіміз табылды» деп қуандық. Шынында да, жоғарыда келтірілген сұрақтың біз іздең жүрген ғұлама бабамыз бұдан 12 ғасыр бұрын жазып кеткенін білдік. Ол өзінің «Математикалық трактатында» былай деп жазыпты:

Под названием «науки геометрии» понимают две науки: прикладную геометрию и теоретическую. Прикладная геометрия рассматривает линии и поверхности деревянного тела, если их применяет столяр, железного тела, если их использует кузнец, каменного тела, если их применяет каменщик, поверхности земель и нив, если он землемер.

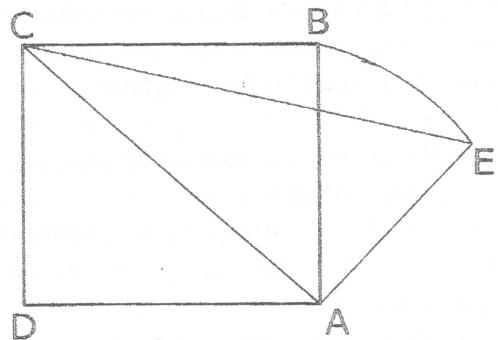
Аналогично этому, специалист по прикладной геометрии представляет себе линии, поверхности, квадратные, круглые и треугольные тела как материю, являющуюся предметом этого прикладного искусства.

Теоретическая геометрия рассматривает линии, поверхности и тела абсолютно, так что они являются общими для поверхностей всех тел. Теоретик представляет себе линии в общем, отвлекаясь разумом от того, каково это тело, какова его материя и как она ощущается, а лишь в абсолютном смысле, представляя себе геометрическое тело не как дерево, кирпич или железо, а вообще как геометрическое тело. Эта наука проникает во все науки. Она объясняет причины всего этого путем доказательств, которые дают нам достоверное знание, не допускающие сомнения [2, стр. 19-21].

Теориялық және қолданбалы геометрия-лардың әдістерін түсіндіріп, олардың бірінен-бірінің айырмашылығын көрсету үшін мынадай мысал қарастырыпты: қабыргаларының ұзындықтары a -ға тең берілген үш шаршыдан бір шаршы жасау керек. Бұл есепті теориялық геометрияның өкілдері былай шешеді: бір шаршының ауданы a^2 болса, онда осындай үш шаршыдан тұратын шаршының ауданы $3a^2$ болар еді. Сонда ізделінді шаршы қабыргасының ұзындығы $a\sqrt{3}$ болады екен. Ұзындығы $a\sqrt{3}$ болатын кесіндін тұрғызу үшін бір катеті a -ға, ал екінші катеті берілген шаршының

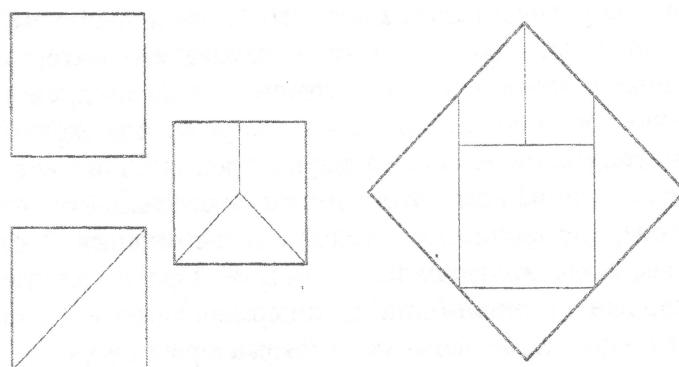
диагоналышына тен тікбұрышты үшбұрыштың гипотенузасын салу жеткілікті (1 сурет).

Шынында да, егер ABCD қабыргасының ұзындығы а-ға тен шаршы болса, онда $|AC| = a\sqrt{2}$. Ал $|AE| = |AB| = a$. ACE тікбұрышты үшбұрышынан $|CE| = \sqrt{|AC|^2 - |AE|^2} = a\sqrt{3}$. Есеп шешілгенмен оның шеберлер үшін ешқандай пайдасы жоқ. Өйткені шеберлерге берілген үш шаршыны қиып, қиындыларынан бір шаршы құрастыру керек. Іс жүзінде шеберлер былай істейді екен: екінші шаршыны

1-сурет

диагоналын жүргізіп екіге беледі, ал үшінші шаршының центрін іргелес екі төбесімен және осы төбелерді қосатын қабыргаға қарсы қабырғаның ортасымен қосады. Сонда үшінші шаршы үшке бөлінеді. Пайда болған бөліктерді бірінші шаршының қабырғаларына суреттегідей етіп орналастырады (2 сурет).

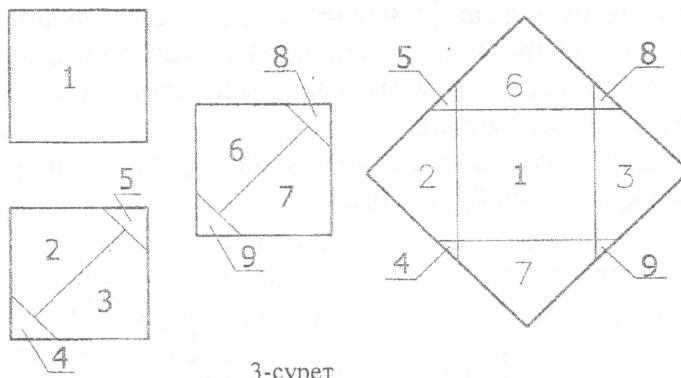

2-сурет

Сонда шыққан төртбұрыштың төбелеріндегі бұрыштары тік және қабырғалары өзара тен. Сондықтан геометрияны жетік білмейтіндер оны дұрыс деп есептейді. Бірақ онда кате кеткен. Пайда болған шаршы қабырғаларының ұзындығы $a(1 + \sqrt{2}/2)$ –ге тен.

Ол жоғары көрсетілгендей а. $\sqrt{3}$ – ке тең болу керек еді. Әл-Фараби шеберлердің іс жүзінде қолданып жүрген тағы бір тәсілін талдаң, оның да қате екенін дәлелдейді. Бұл тәсілде екінші және үшінші шаршылардың диагональдарына ұзындықтары а-ға тең кесінділер салып, олардың ұштары арқылы перпендикуляр түзулер жүргізеді. Сонда бұл екі шаршы 8 бөлікке бөлінеді (3 сурет).

Осы 8 бөліктің төртеуі өзара тең бесбұрышты фигурашар, ал қалған төртеуі тікбұрышты үшбұрыштар. Бірінші шаршының қабырғаларына бесбұрышты фигурашарды орналастырады. Сонда

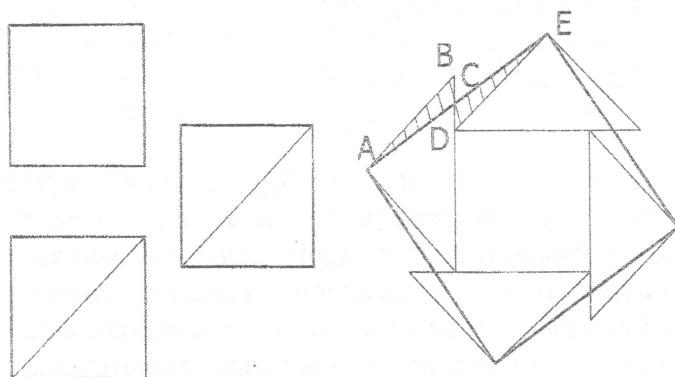
3-сурет

айда болатын ойықтарға үшбұрыштарды орналастырады. Геометрияны оқып теоремаларды дәлелдеп дағдыланбағандарға қарастырылып отырған тәсіл де дұрыс сияқты болып көрінері сөзсіз. Бірак үшбұрыттардың өлшемдерін есептеу арқылы олардың аудандары бос орындардан үлкен екенін анықтауымызға болады.

Келтірілген мысалдардан шығатын қорытынды: теориялық геометрияның нәтижелері шеберлер үшін қолайлы бола бермейді, ал олардың өздері тапқан «тәсілдері» катесіз болмайды. Қолданбалы геометрияның мақсаты іс жүзінде пайдалануға қолайлы, дұрыстығы тексеріліп дәлелденген тәсілдер мен алгоритмдері табу. Енді жоғарыда қарастырылған есептің дұрыс шешуін көрсетелік. Берілген үш шаршының екеуін диагоналдарын жүргізіп қак бөлелік, сонда теңбүйірлі төрт тікбұрышты үшбұрыш шығады. Олардың гипотенузалары үшінші шаршының қабырғаларымен беттесетіндей, ал тікбұрыштың жартысына тең бұрыштарының біреуі шаршының сәйкес төбесімен бірігетіндей етіп орналастырады (4-сурет).

Сонда ойыс (дөңес емес) онекібұрышты фигура пайда болады. Үшбұрыштардың тікбұрыш болатын тәбелерін кесінділермен қосып шаршы шығарып аламыз. Үшбұрыштардың шаршыдан шығап түрған бөліктерін қып алып, шаршының ішіндегі бос орындарға орналастырамыз. Мысалы: ABC үшбұрышы шаршыдан тысқары орналасқан, ал оған сәйкес шаршының ішінде пішіні CDE үшбұрышы болатын бос орын бар. ABC үшбұрышының қып алып CDE үшбұрышының орнына қоямыз. Енді есептің дұрыс шешілгенін көрсету үшін ABC және CDE үшбұрытарының тендігін дәлелдеу жеткілікті. Бұл екі үшбұрыштың В және D тәбелеріндегі бұрыштары тең (45-ка) және $ACB=ECD$, өйткені олар вертикаль бұрыштар. Оның үстінен $|AB|=|DE|=a$. Егер екі үшбұрыштың екі бұрышы және қабырғасы сәйкесінше өзара тең болса, онда бұл екі үшбұрыш тең болады. Табысымызды Ақаңа жеткізуге асықтық. Ол кісі тағы да асықпай тыңдал:

- Апрай, «жоқ жерден жеті қоян тауыпсыздар ғой», - деп бізben бірге қуанғанын байқатты.

4-сурет

- Мен тағы бір мысал келтірейін. Бірқұысты гиперболоидты жақсы білесіздер. Теориялық геометриямен шүғылданатындар оның карапайым тендеуін зерттейді. Бірақ бірқұысты гиперболоидті қайткенде оңай жасап алуға болатынына мән бермейді. Сондықтан шеберлерге оның қаңқасын өлшемдері әр түрлі эллипстерден немесе гиперболалардан құрастыруға тұра келетін. Егер кеңістікте бір жазықтыққа параллель болмайтын үш айқас түзулер a, b және c берілсе, онда олардың үшеуімен де қылышатын түзулер жиыны бір

параметрлік жиын, яғни тұзысықтық бет - бірқуысты гиперболоид болады. Бірқуысты гиперболоидтың осы қасиетін техникада пайдалану идеясын алғаш ұсынған В.Г. Шухов (1853-1939) болатын. Ол металл шыбықтарынан құрастырылған бірқуысты гиперболоидтарды бірінән үстіне бірін орналастырып радиобағандарын тұрғызды. Осындай құрылыштарды тұргызу онай, женіл және олар өте берік болғандықтан тез тараій бастады.

Кейін Ақаңның жетекшілігімен жазылған бірнеше мақаламыз жарық көрді [3,4,5]. Ең бастысы Ақжан әл-Машанидің және басқа да көреген кеменгер ғалымдардың қолдауымен «Қолданбалы геометрия және инженерлік графика» ЖАҚ - тың ғылыми мамандықтар тізіміне қайтадан енгізіліп, ғылымның осы саласы бойынша мамандырылған (диссертациялық емес) ғылыми кеңестер ашылды.

Реті келгенде айта кетелік, біздін ЖАҚ-тың қазіргі тізіміндегі оны «Инженерлік геометрия және компьютерлік графика» деп түзеткендері өкінішті- ақ. Егер «Инженерлік геометрия» бар болса, онда «аграрлық геометрия» немесе «медицинская геометрия» неге жоқ? Қолданбалы геометрияны тек инженер ғана пайдаланып қоймайды, оның нәтижелерін математиканың өмірде, ғылымның басқа салаларында да қолдана беруге болады. Ал «Компьютерлік графика» болса, ол инженерлік графиканың бір бөлігі, «тарауы» екенін естен шығармаған дұрыс.

Қолданған әдебиеттер тізімі:

1. А. Машанов. Абунасыр Фараби //Великие ученые Средней Азии и Казахстана. – Алма-Ата: «Казахстан» 1965.- с.25-42.
2. Аль-Фараби. Математические трактаты. – Алма Ата: «Наука», 1972. 324 с.
3. А.Ж. Машанов, Ж.М. Есмуханов. Элементы прикладной геометрии в трудах ученых Средней Азии Казахстана. (средние века). // Прикладная геометрия и инженерная графика. Выпуск 1.- Алма Ата: 1974.- с. 3-10. Выпуск 2 – 1976. – с. 3-9.
4. А.Ж. Машанов, Ж.М. Есмуханов, С.К. Кажгалиева. Прикладная геометрия и аль-Фараби. // Прикладная геометрия и инженерная графика. Выпуск 3. – Алма_Ата: 1978.-с. 105-107.
5. А.Ж. Машанов, Ж.М. Есмуханов, С.К. Кажгалиева. Прикладная геометрия и аль-Фараби. //Начертательная геометрия и черчение. – Алма Ата: 1979.-с. 3-9.